

Kerékváros

Július 2-án Pécs város Közgyűlése elé került a városi kerékpárút hálózat megvalósíthatósági tanulmányterve. A több éve folyó hálózattervezési munkák - az elmúlt években készített tanulmánytervek - alapján az útvonalak kialakítására és a megvalósítás ütemezésére vonatkozó javaslatot a Közgyűlés megtárgyalta és egyetértőleg elfogadta. Egyben határozatot hozott a végrehajtáshoz szükséges pénzeszközök biztosítására. Reméljük, hogy ezzel a döntéssel újabb lendületet vesz Pécs „kerékpárbarát várossá” válása!

Bringával nem csak egy irányban? - újdonságok a német KRESZ-ben

Több fontos változtatást tartalmaz az új német KRESZ. A „kerékpáros utcák” létesítése mellett mostantól a forgalomszervezés fontos eleme lesz az egy irányú forgalmú utak megnyitása ellenirányban. Ez utóbbi - Hollandiában már régóta bevált - gyakorlatot kísérleti jelleggel már Magyarországon is több helyen bevezették. A PTKK tavaszi túráján nagy elégtétellel hajthattunk be

Székesfehérváron és Siófokon a kerékpárosok számára mindkét irányban használható egyirányú utcákba.

Kísérleti útszakaszok Székesfehérváron és Siófokon

A kerékpáros utca létesítésének alapja az a tapasztalat, hogy az alsóbbrendű utakon a biciklis lényegesen kisebb baleseti kockázatnak van kitéve, mint a főútvonalakon. Egy német tanulmány szerint a gyűjtőutakon kétszer annyi baleset történik, mint a bekötőutakon, a főútvonalakon pedig 7-10-szer több. Ráadásul az alsóbbrendű utakon előforduló balesetek kimenetele kevésbé súlyos, mint a főútvonalakon, de a zaj és a füst szempontjából is a mellékutakon sokkal kellemesebb a kerekezés.

ACs

Kerékpárral az Alpokban

Kilenc fős társaságunk - a Pécsi Túrakerékpáros Klub „derékhada” - idén Bajorország délkeleti részét és a svájci Wallis tartományt szemelte ki uticélul. A helyszínt ezúttal 2x4 keréken közelítettük meg. Egy szénapadlason töltött éjszaka után az első kerékpáros napunkon az Altötting környéki tanyákat jártuk be. Eljutottunk Wald-ba, ahol "FEST" volt, vagyis a falu ünnepelt. A "FEST" szlogenné vált a túrán, mert amerre jártunk, nagyon sok helyen láttunk ilyen feliratot, ahol mulatni hívták a lakosságot. Sörsátor, zenekar, bajor ruhák, kitűnő hangulat. Azt hiszem, nem kell tovább ecsetelni...

Az időjárás nem fogadott minket kegyeibe, mert többször eleredt az eső. Vendéglátóink azt mondák, hogy itt már két hete esik. Egyébként ez a környék Németország egyik legcsapadékosabb vidéke.

Reggel azonban csodák csodájára napsütésben ültünk a felpakolt bringákra. Utunk sík vidéken vezetett. A szép helyeken pihenőt tartottunk, megmártóztunk a Salzach folyóban a Stille Nacht Kapelle-vel szemben. Délután az egyik bringa első csapágát kellett javítanunk. Estefelé jöttek a felhők, majd eleredt az eső. Pontosabban ömlött. A város melletti tanyavilágban betértünk az egyik tanyára (Hof-ra), ahol a gazda hirtelen nem tudta, hogy mit is szóljon, de végül beleegyezett, hogy felverjük a sátrainkat egy éjszakára. A tanyán egy nagyméretű, modern ténisztálló volt. A csendet többször tehénbögés törte meg.

Másnap reggel a Königsee-hez indultunk. Az az ötletünk támadt, hogy a sátrakat itthagyjuk, majd délután lebontjuk őket, mert úgy is erre kell visszajönnünk. Egy kis hegymászás -keccselés- (ketch-up → ketchup) után feljutottunk a tóhoz. Gyönyörű volt. A meredek hegyoldalak között nyugvó zöld víz látványa elragadó. Sokáig gyönyörködtünk a látványban, majd felültünk a bringákra, és egy másik úton visszagurultunk táborhelyünkre.

Mire sátrainkhoz értünk, közeledett az este. Meg kellett kérnünk a gazdát, hogy maradjon

sunk még egy éjszakát. Egymás között avval viccelődtünk, hogy "ha azt akarja a gazda, hogy holnap elpucoljunk innen, akkor hozzon vacsorára tejet" (tényleg kaptunk friss tejet.)

Másnap valóban elindultunk a tanyáról. Este, mikor Berg-be értünk az a hír várt minket, hogy az egyik ismerősünk meghív minket "FEST"-re. Eleget tettünk a meghívásnak...

Svájci szálláshelyünk az obergestelni plébánián volt, innét a Goms-völgyébe kerekedtünk. Útközben a „Manó” első kerekéből kiszakadt a drótfalc, ami kibökte a belső gumit, így gyalog tolhatta vissza a bringáját.

Másnap a Rohne gleccserhez indultunk. A hegyen a bringákat egy szalagkorláthoz kötöttük, majd gyalog indultunk tovább a sziklás hegyoldalon 2600m magasságig. Utunk közben sárkányrepülőket és siklóernyőket láttunk, megfűrödtünk a hóban. A gleccser végénél bementünk a jégbe fűrt hosszú barlangba, aminek végén jegesmedvének öltözött emberek fogadtak.

A következő nap egy újabb hágó megmászása volt a cél: Nufenen pass (2440 m), valamint egy gleccsertó: a Gries see (2300 m) megtekintése. "Ketchup" közben Mártnak beállt a bal pedál csapágya. Megjavítani nem lehetett, így a csapat egy része gyalog folytatta útját a tóhoz. Mivel ő

Pécsi bringások a 2440 m-es Nufenen-hágón

már csak lefelé tudott biciklizni, ő lett a csapat downhill-ese. A tónál havaseső fogadott minket és a hegyerinceken láthattuk az olasz határt.

A túránk során 536 km-t kerékpároztunk szilárd úton, 6900m szintkülönbséget tettünk meg felfelé, 57 km-t tekertünk terepen 800m szintkülönbséggel, 14 órát gyalogoltunk sziklákon, közben 2300 m szintkülönbséget küzdöttünk le.

Keményfi Balázs

Mi is jártunk az Isonzónál ...

80 évvel az események után kerékpárral járták végig az isonzói csaták színhelyét Pámer László tanár vezetésével a C. R. Nagy Lajos Gimnáziumában működő RPTSE diákjai. Ljubljánából indulva az egykor Pannóniát Itáliával összekötő római úton kerekézve érkeztek meg az I. világháborús hadműveletek központjába, Görzbe (ma Gorizia ill. Nova Gorica).

A fogalomvá vált Doberdo fennsík emlékhelyei - több százezer katona nyughelye - meglátogatása után az Isonzo folyó forrásáig követték az egykori frontvonalat.

A 16 fős csapatban több öregdiák mellett részt vett az iskola igazgatója is. A túra jelentős erőfeszítéseket kívánt a résztvevőktől: a közel 400 km-es távot több hágó és hegycsúcs megmászása nehezítette. A hazaérkező csapatot a Széchenyi téren a szülők és a barátok, valamint az Önkormányzat képviselője köszöntötte.

RPTSE

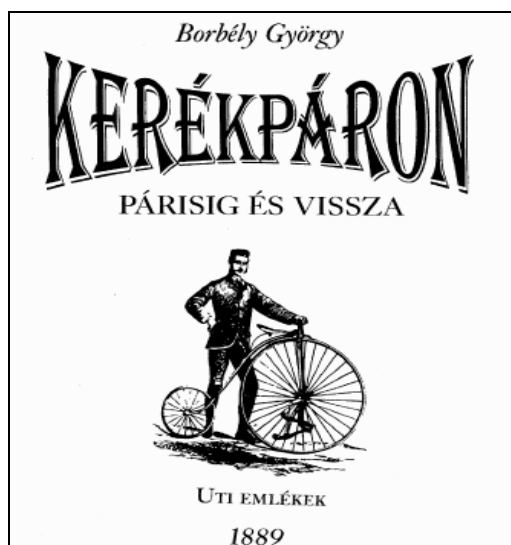

Túranaplónkból...

A kerékpártúra Ljubljánától indult, majd az olasz határnál, az Isonzó völgyében folytatódott. Ezen a festői tájon kerestük föl a katonatemetőket és helyeztünk el zászlókat, koszorúkat; másztunk meg meredek mészkőhegyeket, melyekért ezelőtt nyolcvan évvel véres harcok folytak az osztrák-magyar és olasz katonák között (Monte Santo, St. Michele-hegy), melyekről még ma is hoz le nagyobb esőzés csontokat, repeszdarabokat... Meglátogattunk háborús emlékműveket, emlékkápolnákat, helytörténeti múzeumokat. Innen az 1611 m magas Vrsic-hágón át - mely egy eléggé emberpróbáló emelkedő - a Száva völgyébe jutottunk, majd több kalandos vadkempingezés után a Dráva völgyében jutottunk haza.

A legmélyebb benyomást mégis az tette, a legigazibb élmény az a néhány perc volt, mikor a volt csatatereken bolyongva, vagy a rendezett katonatemetőkben fejet hajtva, emberek millióinak az egyéni tragédiájából éreztünk meg egy keveset, miközben egy hajszállal közelebb kerültünk egymáshoz és mindannyiunk közös történelméhez.

Kengyel Péter

Azért a régiek is tudtak...

Borbély György tordai tanár, a Kolozsvári Athletikai Club sportembere a múlt század végén velocipéddel indult Párisba - és vissza! A négyezer kilométeres utazás ma is nagy teljesítmény lenne - sima aszfalton, könnyű 18 sebességes túragéppel, korszerű sportruházatban és felszereléssel. Hol voltak ezekhez képest a száz évvel ezelőtti körülmények?! Akrobata tehetséget igénylő kerékpár, sáros utak, falusi kovácsműhelyek és az utazót megkergető kutyák...

Kerékpáros eseménynaptár

- szept. 6. "Kerékpárral a Villányi Borúton"
Táv: 50 km Találkozó: Pécs, v.áll. 6¹⁰,
vonat indulás: 6⁵⁵. Túravez.: Arató Cs.
- 11-13. "Zselici 4 fa" teljesítménytúra Pécsről
14 ó, Mecsek Áruház T.vez: Keményfi B.
12. "Zselici 4 fa" teljesítménytúra, Simonfa 8ó
13. **Pécsi Kupa VIII.** - Kozármisleny, 40 km
15. Az idei utolsó
Kerékpárjelölés
Légszeszgyár u.8.
10-14 ó között
r: BMRFK Bűn-
megelőzési O.
18. Az utolsó „péntek esti tekerés”
18ó, 48-as tér, r: PTKK
20. **Pécsi Kupa IX.** - Pécs, táv: 90 km
- okt. 3. „Nagynyárádi kékfestőműhely” Táv:
90km Találk: 9ó 48-as tér T.vez: Keményfi B.
11. **Pécsi Kupa X.** - Kozármisleny, táv: 50 km

A versenyekről a napisajtó tájékoztat, a Pécsi Túrakerékpáros és Környezetvédő Klub (PTKK) túráiról Keményfi Balázs (tel: 371-843) és dr. Novotny Iván (tel: 466-326) annak felvilágosítást. E-mail: kemenyfi@drotposta.hu

HÍREK

INTERNET: A FACT Alapítvány jóvoltából a világhálón is megjelennek a pécsi kerékpáros hírek! A programokon, túraajánlatokon kívül riportok, érdekességek találhatóak a dr Tistyán László szerkesztésében megjelenő „Lájfisztáj” magazinban:

<http://www.prevnet.hu>

3+1 B.T. a Biciklik Doktora Nap mint nap 7-19 óráig Pécs-Vasas, Nevelők u 8. T.: 06-20/203-722

Kerékváros

A Pécsi Túrakerékpáros és Környezetvédő Klub lapja, a Környezetünkért Alapítvány kiadásában
Szerkesztő: Arató Csongor
Felelős kiadó: Gerentsér Gábor
A Szerkesztőség postacíme: 7624 Pécs, Ferencsek u. 20.
Kiadói iroda tel: 213-222/443
Terjesztés: a pécsi kerékpárszaküzletekben
A Szerk. címére eljuttatott, felbélyegzett válaszborítékkal postázzuk! Az újság ingyenes.

Hazaérkeztek Iránból a világjáró bringások

Augusztus 29-én a Széchenyi térre két felpakolt túrabiciklis gördült be: Gölcz Zoltán és Régi Tamás júniusban innét indult útnak két keréken Iránba, s három hónap elteltével - tízezer kilométer

megtétele után - itt ért véget az útjuk.

Ez alatt az idő alatt Románián és Bulgárián áthaladva Törökországnak szinte minden táját bejárták, Isztambultól Tróján keresztül a kurdok lakta keleti végeig. Itt a homokzsákokkal körülbástyázott katonai állásokat látva jöttek rá, hogy polgárháborús területre tévedtek. Bízva jószerecséjükben (és Allahban) továbbhajtottak, míg egyszer csak másféle katonák állították meg őket. Ők is állig fel voltak fegyverezve, de a ruhájuk szakadt és rongyos volt. Ők voltak a kurd felkelők. Néhány doboz cigaretta minden kérdést tisztázott és továbbmehettek. Útjuk során jóval nagyobb veszélyt jelentettek a hatalmas pásztorkutyák. Ezek ősellenségnek tekintettek minden biciklistát és bizony sokszor kellett miattuk sündisznóállásba vonulniuk.

Iránba csak tíz napra szóló vízumot kaptak, így a fővárosba nem juthattak el, Tabrizban vissza kellett fordulniuk. Irán más szempontból is zárt az európai ember számára. Érdekes összevetni, hogy amíg hőseink két évvel ezelőtt Marokkóban több házassági ajánlatot is kaptak (pár perces ismerettségek után), addig az iszlám fundamentalista irányzatát követő Iránban nemhogy megismerkedni, de még látni sem igen láttak lányokat. Itt ugyanis a nők az egész testet, arcot beburkoló csador felett gyakran még egy tekintet elrejtő fekete kendőt is hordanak.

Tabrizban viszont sikerült megismerkedniük talán az egyetlen iráni túrakerékpáros testvérpárral: Rafie-vel és Shafie-vel. Ők képviselik Iránban a kerékpársportot, több nagy sivatagi túrát és egy európai körutat tudhatnak a hátuk mögött. A két magyar fiú teljesítményét igen nagyra értékelték, akik a nehéz terepen, forróságban 85 nap alatt 10245 km-t tekertek. Ebből kitűnik, hogy a napi átlag jóval 100 km felett volt, az is előfordult, hogy 190 km megtétele után tértek nyugovóra. A teljes utat kerékpárral, egyedül - kísérekocsi és más segítség nélkül - tették meg. Tettük példa értékű, hiszen miközben napjainkban mindenki a pénztelenségre hivatkozik, bebizonyították, hogy lehet nagy dolgokat cselekedni, nem kell hozzá más, csak két bicikli és nagy elszánás! A.Cs.